

Ron Tolido

Kliklijn

Ooit, in een ver verleden, ontwikkelde ik mijn eigen Windows. Het zal nét na de Eerste Wereldoorlog zijn geweest. MS Dos was een tekstgeoriënteerd besturingssysteem met uiterst beperkte mogelijkheden. We wilden een grafisch programma ontwikkelen waarmee je ontwerpen kon maken via ondertussen prehistorische technieken als *Data Flow Diagrams* en *ISAC*. Verwend door de mogelijkheden van de Apple Macintosh vonden we dat zo iets ook op een gewone PC zou moeten kunnen. Een ware ontdekkingstocht was het. Ik zal niet snel de dag vergeten dat we na lang experimenteren voor het eerst met de muis pixels op het scherm konden laten verschijnen: een overzichtelijk leven, waarin een kinderhand snel gevuld was. Na anderhalf jaar stug coderen hadden we een desktop ontwikkeld waar we met recht trots op waren. *Toolbars*, iconen, overlappende, in grootte aanpasbare windows: de wereld lag open voor onze ongeëvenaarde innovaties.

Tot Bill Gates wakker werd. Zonder twijfel geïnspireerd door onze baanbrekende verkenningen produceerde hij MS Windows. En dat ontwikkelde zich razendsnel tot een industriële standaard. Toegegeven, we moesten even een rouwproces door. Maar uiteindelijk gaven we ons over aan een realiteit die dicteerde dat onze eens zo vooruitstrevende oplossingen achterhaald waren door de markt. We ruilden ons eigen superieure Windows-systeem (codenaam 'Vensters'; ja, we waren bijna griezelig creatief in die tijd) in voor het standaardproduct van Microsoft. Zo creëerden we de ruimte om aan software te werken die nog wél onderscheidend was.

Vroeg of laat reduceert de Wet van de Remmende Voorsprong noviteiten tot oubollig materiaal. Het is dan zaak tijdig het roer om te gooien. Eventuele emoties kunnen daarbij beter overboord worden gezet.

Je staat er dan van te kijken in welke mate IT-afdelingen ook anno 2005 maar geen afscheid kunnen nemen van de eigen, stoffige oplossingen. Als in de beste traditie van Malle Pietjes antiekwinkel wordt software gekoesterd die je op zijn best als rariteit kunt afdoen.

Op zijn slechtst is er sprake van semi-crimineel gedrag. Schaarse, dure tijd steken in archaische uitvindingen: er zou van *hogerhand* ingegrepen moeten worden. Als men daar ten-

minste enig benul zou hebben van wat er dagelijks door het eigen IT-volk wordt uitgespookt.

Ik ken grote, gerenommeerde organisaties waar de automatiseerders vol trots een eigen *middleware stack* onderhouden, inclusief een heuse message broker, dynamische routing en ingebouwde business rules. Tien jaar geleden waren dat cruciale, ingenieuze oplossingen. Nu vind je routineus op *sourceforge.net* schappen vol met Open Source-producten die veel beter zijn, niets kosten en een stuk soepeler aansluiten op de hedendaagse XML-standaards. En ook de grote leveranciers zitten niet stil. Als je dan toch SAP of Oracle bedrijfsbreed doorvoert, dan kun je maar beter zo goed mogelijk gebruik maken van de middleware die ondertussen naadloos in de pakketsoftware is geïntegreerd.

Hardnekkig vasthouden aan de eigen, oude software is rond-uit contraproductief. Zonde van de tijd en het geld, al helemaal als de beslissers te weinig technologisch inzicht hebben. Gelukkig hebben wij dat kostbare inzicht allemaal wél. En daarmee is het niets minder dan onze burgermansplicht om de klok te luiden bij excessen. Ik stel daarom voor een kliklijn in te richten waar we laakbare activiteiten van collega automatiseerders geheel anoniem kunnen melden. 0900-ITKLIKLIJN: lijkt me een instant succes, al helemaal in combinatie met een website die als digitale schandpaal kan dienen.

En er is genoeg materiaal om met gemak steeds weer een *Misstand van de Dag* te kiezen. Naast hardnekkig onderhouden eigen middleware, besturingssystemen en databases is er bijvoorbeeld ook het onnodig veroorzaken van ernstig leed door het gebruik van de programmeertaal C++, het ondoordacht toepassen van objectoriëntatie, het succesvol laten kelderen van de productiviteit met behulp van Java en – misschien nog wel het allerergste – het ongevraagd aan anderen uitleggen wat een servicegeoriënteerde architectuur is.

Ja dames en heren: de maatschappij, dat zijn wijzelf. Als we allemaal een beetje extra opletten wordt Malle Pietjes rommelwinkeltje een stuk minder stoffig. Aan de slag!

tolido@blogspot.com